

Krishnabevægelsen/ISKCON's trosgrundlag er Indiens klassiske Veda-tekster, i særdeleshed *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam*, sådan som de er blevet overleveret igennem traditionen Brahma-Madhva-Gaudiya-Sampradaya, og sådan som de blev forklaret af ISKCON's grundlægger Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada igennem hans bøger og øvrige instruktioner.

I overensstemmelse med denne forståelse af Vedaernes lære mener Krishnabevægelsens medlemmer bl.a.:

1. Der er forskel på den fysiske krop og selvet. Alle levende væsener er evige åndelige sjæle, der i denne verden er indesluttet i materielle fysiske kroppe, hvor de er fanget i et kredsløb af gentagen fødsel og død (*samsara*).
2. Den oprindelige årsag til alting er Gud, Sri Krishna, Guddommens Højeste Personlighed. Gud eller Sri Krishna er den samme, selv om Han kaldes ved forskellige navne i forskellige religioner.
3. Sjælens evige identitet er at være Sri Krishnas tjener i frivillig kærlighed. Oprindeligt faldt sjælen fra Sri Krishnas evige åndelige verden og blev fanget i denne materielle verden i gentagen fødsel og død, fordi han af sin egen frie vilje brød sit forhold til Krishna. Derfor kan kredsløbet af fødsel og død bringes til ophør, og sjælen kan vende tilbage til Krishna i den evige åndelige verden, hvis han genopliver sin naturlige kærlighed til Krishna. Dette er specielt en mulighed, sjælen har i den menneskelige livsform.
4. I denne tid, Kali-yuga, er den nemmeste måde at genetablere sit forhold til Krishna at forsamles med andre og sammen tjene Krishna ved bl.a. at høre om ham fra *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam* og især at synge Hans hellige navne: Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare.